

Dosar nr.3ra-1045/21
2-18140456-01-3ra-08102021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și a recursului depus de Iuri Sorochin,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, Stelian Gorincioi, Tatiana Nanii cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Iuri Sorochin și casată parțial hotărârea din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă :

La 04 iulie 2017, Iuri Sorochin a depus cerere de chemare în judecată în contencios administrativ împotriva ÎS CRIS „Registru”, ulterior reorganizată în Agenția Servicii Publice, Stelian Gorincioi, Tatiana Nanii solicitând recunoașterea netemeinicii și ilegalității refuzului ÎS CRIS „Registru” de a perfecta și elibera lui Iuri Sorochin pașaportul biometric, obligarea ÎS CRIS „Registru” de a perfecta și elibera lui Iuri Sorochin pașaportul biometric la data achitării și depunerii cererii în acest sens, încasarea de la ÎS CRIS „Registru” în beneficiul lui Iuri Sorochin a sumei de 1 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea din contul lui Stelian Gorincioi și Tatiana Nanii în beneficiul lui Iuri Sorochin a câte 1 000 000 lei, încasarea de la ÎS CRIS „Registru”, Stelian Gorincioi și Tatiana Nanii în beneficiul lui Iuri Sorochin a sumei de 125 lei pentru obținerea cazierului judiciar și 10 lei pentru efectuarea copii legalizate.

În motivarea acțiunii reclamantul Iuri Sorochin a indicat că, la 18 mai 2017 s-a adresat cu cerere în adresa Departamentului Registrelor Informaționale de Stat al ÎS CRIS „Registru” privind perfectarea și eliberarea pașaportului cu date biometrice. La 05 iunie 2017 a primit înștiințarea privind refuzul perfectării și eliberării pașaportului, în temeiul art.8 lit.a-f) din Legea nr.269/1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova. Temei al refuzului a servit informația furnizată de Serviciul

Tehnologii Informaționale a Ministerului Afacerilor Interne.

Menționează că, în privința sa este intentată o cauză penală și în prezent este în examinare în instanța de judecată, dar acest fapt nu interzice potrivit legislației naționale, eliberarea pașaportului. Mai mult, nu are nici un fel de restricții impuse de organul de urmărire penală, procuratură sau instanța de judecată. Reprezentantul Secției Evidență și Documentare a Populației a explicat că instituția nu eliberează pașapoarte persoanelor în privința cărora sunt intentate cauze penale, dar de fapt nici una din ipotezele prevăzute la art.4 alin.(15)-(16) din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, nu este aplicabilă în speță, mai mult restricția a fost aplicată de Ministerul Afacerilor Interne.

Mai susține reclamantul că, urmare a refuzului la perfectarea și eliberarea pașaportului, a fost lipsit de posibilitatea plecării la sanatoriu pe litoralul mării, fapt care i-a provocat un impediment la menținerea stării de sănătate, disconfort și suferințe psihologice, încălcându-se dreptul la libera circulație, iar autoritatea publică pârâtă s-a substituit competenței organelor abilitate cu acest drept.

Indica că nu este condamnat, nu este atras la răspundere penală, în privința sa nu este aplicată măsura preventivă de către organele abilitate din Republica Moldova, fapt care dovedește ilegalitatea refuzului în eliberarea pașaportului biometric.

Inter alia, invocă în suportul pretențiilor sale dispozițiile art.8 lit.c), art.10 din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, art.1, art.25 din Legea contenciosului administrativ, art.50 din Codul penal, art.8 din Codul de procedură penală, precum și raționamentele Curții Constituționale, redată în hotărârea nr.15 din 30 septembrie 2008 privind controlul constituționalității art.8 lit.a), b), c), d), e) din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova și explicațiile Plenului Curții Supreme de Justiție reliefate în avizul consultativ nr.4ac-7/15 din 18 mai 2015 privind modul de aplicare a art.8 lit.c) din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, prin prisma hotărârii Curții Constituționale enunțate.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 07 iulie 2017, prezenta acțiune a fost restituită pe motivul nerespectării procedurii prealabile. În motivarea soluției enunțate prima instanță a constatat că, înscrisurile anexate la acțiune atestă o corespondență între eventualii litiganți despre condițiile eliberării pașapoartelor unor categorii de cetățeni, dar nu despre refuzul eliberării pașaportului biometric (f.d.4, vol.I).

Prin decizia din 03 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis recursul declarat de Iuri Sorochin, s-a casat încheierea din 07 iulie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru și s-a restituit cauza spre examinare în fond, în aceeași instanță și același complet de judecată. În motivarea soluției sale, Curtea de Apel Chișinău a consemnat că, cererea din 18 mai 2017 depusă de Iuri Sorochin confirmă adresarea prealabilă către ÎS CRIS „Registru” cu solicitarea perfectării și eliberării pașaportului de călătorie cu date biometrice, cerere care a fost respinsă prin răspunsul din 30 mai 2017, recepționat la 05 iunie 2017 de reclamant (f.d.11-15, vol.I).

Prin hotărârea din 23 iulie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani acțiunea în contencios administrativ înaintată de Iuri Sorochin împotriva Agenției Servicii Publice, Stelian Gorincioi, Tatiana Nanii cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ, repararea prejudiciului moral a fost admisă parțial (f.d.136, 140-151, vol.I).

S-a anulat răspunsul Agenției Servicii Publice (CRIS „Registru”) nr.02/3-S-219

din 30 mai 2017 pe marginea cererii depuse de Iuri Sorochin, înregistrată la 18 mai 2017 sub nr.S-219.

S-a obligat Agenția Servicii Publice să perfecteze și să elibereze beneficiarului Iuri Sorochin pașaportul cetățeanului Republicii Moldova.

S-a recunoscut încălcarea dreptului și satisfacerea dezideratului privind eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova beneficiarului Iuri Sorochin, care constituie prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat.

În rest, cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Iuri Sorochin a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 21 august 2020, Iuri Sorochin a contestat cu apel hotărârea din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea parțială a hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în partea respingerii pretențiilor de reparare a prejudiciului moral și material, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată (f.d.153, 168-173, vol.I).

La 29 octombrie 2020, IP „Agenția Servicii Publice” a declarat apel incident împotriva hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond și anume în partea în care acțiunea reclamantului a fost admisă, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată (f.d.162-164).

Prin încheierea din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarat inadmisibil apelul incident depus de IP „Agenția Servicii Publice” împotriva hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.174-175, vol.I).

Prin decizia din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel depusă de Iuri Sorochin împotriva hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.216-223, vol.I).

S-a casat parțial hotărârea din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în partea respingerii pretenției de reparare a prejudiciului moral, cu emiterea în partea casată a unei alte decizii, prin care:

S-a încasat din contul Agenției Servicii Publice în beneficiul reclamantului Iuri Sorochin suma în mărime de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, hotărârea din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a menținut fără modificări.

Referitor la fondul cauzei, completul specializat în examinarea acțiunilor de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a apreciat că, prima instanța a ajuns la concluzie greșită că, cererea reclamantului de compensare a prejudiciului moral urmează a fi respinsă, întrucât recunoașterea încălcării dreptului și satisfacerea dezideratului privind eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova beneficiarului Iuri Sorochin, constituie prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat.

Colegiul instanței de apel a reiterat că, prin hotărârea primei instanțe s-a anulat răspunsul CRIS „Registru” (Agenția Servicii Publice) pe marginea cererii depuse de Iuri Sorochin, înregistrată la 18 mai 2017, sub nr.S-219 și s-a obligat Agenția Servicii Publice să perfecteze și să elibereze beneficiarului Iuri Sorochin pașaportul cetățeanului Republicii Moldova. Totodată, instanța de apel a mai stabilit că, hotărârea din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani în partea respectivă, a rămas irevocabilă prin necontestare.

În acest context, Colegiul instanței de apel a notat că, potrivit prevederilor art.25

alin.(3), (4) din Legea contenciosului administrativ, în cazul admiterii acțiunii, instanța de contencios administrativ se pronunță, la cerere, și asupra reparării prejudiciului material și moral cauzat prin actul administrativ ilegal sau prin neexaminarea în termenul legal a cererii prealabile.

Mărimea prejudiciului moral se stabilește de instanța de contencios administrativ, independent de prejudiciul material, în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție a pârâtului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, luându-se în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

La examinarea cerinței privind compensarea prejudiciului moral, instanța de apel a reținut că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, iar compensația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, acest criteriu se realizează prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Respectiv, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților.

Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victime.

La caz, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată parțial pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin refuzul în perfectarea și eliberarea pașaportului.

Prin urmare, instanța de apel ținând cont de circumstanțele și complexitatea cauzei, comportamentul părților, conduita autorității publice și de importanța procesului pentru reclamant, a considerat că, suma de 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral, este una echitabilă suferințelor morale suportate de către Iuri Sorochin, nefiind excesivă pentru intimat, dar care concomitent nu poate constitui un venit nejustificat.

Totodată, instanța ierarhic inferioară a mai reținut că, suma solicitată de apelantul-reclamant cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 1 000 000 de lei din contul autorității publice și din contul funcționarilor publici, este una exagerată și nejustificată.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, concluzia instanței inferioare precum că, recunoașterea încălcării dreptului și satisfacerea dezideratului privind eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova beneficiarului Iuri Sorochin, constituie prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat, este eronată, deoarece această constatare nu este de natură să restabilească echitatea socială și suferințele cauzate prin neperfectarea și neeliberarea în termenul prevăzut de lege a pașaportului cetățeanului Republicii Moldova. Iar, suma de 500 de lei ar putea acoperi suferințele suportate de apelant.

În consolidarea soluției, instanța ierarhic inferioară a notat că, dreptul de a obține pașaportul cetățeanului Republicii Moldova constituie un drept al persoanei, garantat atât de legislația națională (cu condiția că nu sunt aplicate careva restricții de organele abilitate), instanța de fond stabilind ilegalitatea acțiunilor autorității publice pârâte. Iar,

încălcarea corespunzătoare a lezat dreptul lui Iuri Sorochin, atribuit și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului la categoria componentelor prejudiciului moral, respectiv, a suferințelor psihice (cauzele Sommerfeld vs. Germania, McFarlane vs. Irlanda), astfel, instanța de apel a concluzionat că, prejudiciul moral stabilit în mărime de 500 de lei, este o sumă echitabilă în raport cu suferințele morale suportate de reclamant.

Totodată, instanța ierarhic inferioară a considerat că, suma respectivă urmează a fi încasată din contul autorității publice în cadrul căreia activează/activau funcționarii publici, care au calitate de pârât în prezenta cauză, dar nu și din contul persoanelor fizice. Or, actul administrativ individual defavorabil al CRIS „Registru” cu nr.02/3-S-219 din 30 mai 2017, anulat prin hotărârea din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, este semnat de directorul instituției, dar nu de funcționarii publici Stelian Gorincioi și Tatiana Nanii.

Cu referire la pretenția reclamantului cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată/prejudiciului material în mărime de 135 lei (125 lei pentru cazierul juridic și 10 lei pentru copia legalizată), Colegiul instanței de apel a concluzionat că, prima instanța corect a apreciat-o ca neîntemeiată, dispunând respingerea acesteia.

Or, în virtutea art.167 din Codul de procedură civilă, reclamantul avea dreptul să certifice nemijlocit înscrisul prezentat instanței fără concursul notarului, totodată, cazierul judiciar a fost prezentat sub forma unei copii de pe copia legalizată de notar.

Mai mult, prin hotărârea din 19 septembrie 2017 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, Ministerul Afacerilor Interne a fost obligat să elibereze lui Iuri Sorochin certificat de cazier judiciar. Prin urmare, Colegiul a apreciat ca declarative argumentele apelului că, prin respingerea cerinței privind compensarea prejudiciului material/cheltuielilor de judecată, instanța de fond l-a discriminat pe apelant comparativ cu partea adversă. Or, soluția instanței de fond în partea pretenției respective este dictată de normele legale, concluziile fiind corecte și întemeiate, care au fost reținute și de instanța de apel.

În această ordine de idei, instanța de apel a casat hotărârea din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în partea respingerii pretenției privind compensarea prejudiciului moral, și a emis în partea casată o decizie nouă, prin care a admis parțial pretenția respectivă. În rest, hotărârea primei instanțe a fost lăsată fără modificări.

La 22 septembrie 2021, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a depus recurs motivat împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani fără modificări (f.d.231-234, vol.I).

În motivarea recursului Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a indicat că, Curtea de apel a constatat greșit că, la data de 18 mai Iuri Sorochin a depus la ÎS CRIS „Registru” o cerere înregistrată cu nr.S-219, în temeiul căreia a solicitat eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova, însă în textul cererii ultimul a solicitat informația (prin traducere din limba rusă) - dacă poate obține pașaport, și dacă nu - să i se comunice informație referitoare la interdicțiile aplicate la eliberarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova.

Mai indică că, cererea dată nu este una de modelul stabilit privind perfectarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova, dar Iuri Sorochin a solicitat informație - dacă are sau nu aplicate restricții la perfectarea pașaportului.

Agenția Servicii Publice a explicat atât în instanța de fond cât și în instanța de apel că - în urma examinării petiției, răspunsul căreia se contestă, cetățeanul a fost informat în conformitate cu Legea privind accesul la informație nr.982-XIV din 11 mai 2000.

În opinia recurentului, Iuri Sorochin nici nu a dorit perfectarea pașaportului, deoarece potrivit informației din Registrul de stat a populației, cetățeanul Iuri Serghei Sorochin, născut la 19 aprilie 1985, era titularul pașaportului cetățeanului Republicii Moldova B0053016 eliberat la 01 aprilie 2009, cu termenul de valabilitate până la 01 aprilie 2019, adică avea pașaport valabil care îi acorda dreptul de a ieși și intra în țară.

Urmare a examinării cererii înregistrată cu nr.S-219 la data de 18 mai 2017, Iuri Sorochin a fost informat că, la momentul adresării nu deține interdicții la eliberarea pașaportului în conformitate cu art.4 alin.(1⁶), lit.e) din Legea nr.273-XIII din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte.

Informația de acest gen se înregistrează în Sistemul informațional automatizat „Oficiu Web”, subsistemul „Controlul restricțiilor”, modulul „Restricții la eliberarea PA” în cadrul Departamentului înregistrare și evidență a populației, creat pentru gestionarea restricțiilor și masivelor de verificare la eliberarea pașapoartelor în conformitate cu legislația Republicii Moldova în vigoare (art.4 din Legea nr.273-XIII din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, în redacția Legii nr.118 din 02 iunie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 05 august 2016).

Suplimentar, i s-a comunicat cu titlu de informare că, existența altor restricții, prevăzute de art.4 alin.(1⁵)-(1⁶) din legea menționată, luând în considerație prevederile Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și art.23, alin.(1), lit.i) din Legea nr.216-XV din 29 mai 2003 cu privire la Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, care prevede că, informația conținută în banca centrală de date se furnizează în cazul eliberării de către organele abilitate a actelor de identitate, cetățeanului i-a fost recomandat să se adreseze personal la Direcția servicii publice și guvernamentale a Serviciului tehnologii informaționale al MAI, care este administratorul băncii centrale de date de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni.

În cumulul celor expuse supra, consideră decizia instanței de apel ilegală și neîntemeiată, deoarece nu a fost nici un refuz din partea ÎS CRIS „Registru” în vederea perfectării pașaportului și nici nu putea fi în lipsa unei cereri de modelul stabilit.

Un alt argument este în contextul acțiunii legii în timp și luând în considerare rigorile art.258 din Codul administrativ, menționează că, în conformitate cu art.1 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, care și era actul legislativ valabil la momentul inițierii procedurii de contencios administrativ, abrogat la 01 aprilie 2019 în baza Codului administrativ), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține

anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În altă ordine de idei, potrivit art.4 alin.(1) al Legii nr.273 din 09.11.1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, respingerea neîntemeiată a cererii pentru eliberarea actului de identitate poate fi contestată în modul stabilit de Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, fapt ce nu a fost contestat de către intimatul Iuri Sorochin.

În această ordine de idei, notează că, Iuri Sorochin nu a depus o cerere prealabilă prin care să-și fi exprimat dezacordul cu răspunsul ÎS CRIS „Registru”.

Astfel, concluzionează că, la data depunerii cererii de chemare în judecată, nu a fost respectată procedura prealabilă de contestare a răspunsului ÎS CRIS „Registru”.

Totodată, recurentul mai notează că, ÎS CRIS „Registru” nu putea să-i perfecteze pașaport intimatului, or perfectarea unui pașaport în lipsa cererii solicitantului, efectuarea pozei respective este imposibilă fără prezentarea fizică a solicitantului la unele din centrele multifuncționale din republică ale Agenției Servicii Publice și taxelor ce urmau a fi achitate pentru serviciul prestat.

Despre acest lucru a fost menționat pe parcursul desfășurării ședințelor de judecată fiind explicat cu lux de amănunte care este procedura de fapt legală de perfectare a pașaportului, Iuri Sorochin și-a asumat angajamentul de a merge la Agenția Servicii Publice teritoriale pentru a depune cerere întru perfectarea pașaportului.

În astfel de circumstanțe, respectând cerințele legale de perfectare, Iuri Sorochin a și primit pașaport.

Din raționamentele invocate supra, considerăm că Decizia instanței de apel urmează a fi casată, deoarece în argumentarea sa, se face referire la prejudiciul moral cauzat ca rezultat al refuzului la cererea pentru eliberarea pașaportului, însă cererea depusă de către intimat la ÎS CRIS „Registru” nu era de a perfecta pașaport, dar o cerere privind accesul la informație.

Potrivit legislației, drepturile personale nepatrimoniale și alte valori nemateriale sunt apărute în limita în care folosirea modalităților de apărare a drepturilor civile reiese din caracterul consecințelor acestei încălcări. Astfel, Iuri Sorochin nu a arătat consecințele negative și criteriile de apreciere a prejudiciului moral și la întrebarea instanței referitoare la valoarea prejudiciului echivalentă în bani, intimatul nu a știut să răspundă, făcând referire la prejudiciul material de 125 lei pentru cazier juridic și 10 lei pentru copia legalizată.

Recurentul consideră că, Iuri Sorochin nici nu a probat cauzarea de daune și legătura de cauzalitate dintre acestea și faptele părții noastre, în cazul când la examinarea chestiunilor privind încasarea prejudiciului este necesar de ținut cont de prevederile art.118 CPC, fiind obligat să dovedească acele circumstanțe pe care le invocă drept teme ale pretențiilor și obiecțiilor sale. Intimatul în nici un mod nu a argumentat repararea prin echivalent bănesc a prejudiciului moral și nici nu aduce nici un argument din ce considerente anume suma pretinsă este solicitată de către dânsul și nu alta.

Neprezentarea probelor constatatoare întru confirmarea prejudiciului face caduce solicitările atât materiale și morale. Astfel, obținerea unei compensații materiale în această situație, ar fi o îmbogățire injustă pentru Iuri Sorochin.

Totodată, la 22 septembrie 2021, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a depus cerere cu privire la suspendarea executării deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, până la pronunțarea unei decizii definitive și irevocabile (f.d.237-239, vol.I).

Prin încheierea din 20 octombrie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a respins cererea Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la suspendarea executării deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, până la pronunțarea unei decizii definitive și irevocabile (f.d.12-16, vol.II).

La 28 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice a Curții Supreme de Justiție, ulterior, la 29 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice a Curții de Apel Chișinău, Iuri Sorochin a depus recurs motivat împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond în partea mărimii prejudiciului acordat și în partea eliberării pașaportului, cu admiterea integrală a acțiunii înaintată (f.d.249-250, vol.I, 2-2 verso, vol.II).

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel greșit a considerat că, funcționarii publici intimați nu pot purta răspundere din considerent că, refuzul a fost semnat de directorul ÎS Registru, care figurează în calitate de intimat, și că la caz, răspunde instituția și nu angajații acesteia, ori instituția poate acționa în ordine de regres.

Mai indică că, deși, instanța de apel a considerat criticile recurentului parțial întemeiate nu a atribuit o sumă eficientă în partea prejudiciul cauzat în urma acțiunilor intimaților, la fel, nici la răspundere subsidiară nu i-a atras, iar referitor la justa și integrala despăgubire, cu siguranță aceasta nu poate fi evaluată la suma de 500 lei.

Mai consideră recurentul că, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților.

În opinia recurentului, instanța nu a explicat cum ar fi evaluat acest prejudiciu și cum a ajuns la suma de 500 lei și nu a indicat suma de 499,99 lei, cum a fost dedus acest prejudiciu prin stabilirea acestei sume, or, speța prin care s-a stabilit încălcările și prejudiciile aduse recurentului de la sine vorbesc despre o satisfacție echitabilă ce ar depăși cu mult mai mult suma indicată.

În acest context menționează că, este prejudiciat în continuarea în partea soluției adoptate.

În continuarea celor indicate, consideră că, instanța de apel s-a expus, ca un apărător al intimaților, prin respingerea încasării cheltuielilor de judecată, motivând într-un fel că, recurentul putea să certifice anumite documente fără necesitatea atragerii unui specialist în domeniu.

Mai notează că, în decizia emisă au fost încălcate esențial și aplicate eronat normele de drept material și procedural, or partea dispozitivă diferă de partea motivată, ceea ce duce inevitabil la o soluție parțial neîntemeiată.

La 08 octombrie 2021, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, într-un termen rezonabil, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa lui Iuri Sorochin, Stelian Gorincioi, Tatiana Nanii copia recursului motivat depus de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, totodată, în adresa Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, Stelian Gorincioi, Tatiana Nanii a

fost expediat recursul motivat depus de Iuri Sorochin, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței (f.d.4-5, vol.II).

La 03 noiembrie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții Supreme de Justiție, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a expediat referința la cererea de recurs depusă de Iuri Sorochin împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând respingerea recursului depus de Iuri Sorochin, admiterea recursului depus de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani fără modificări (f.d.23-24, vol.II).

La 08 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Iuri Sorochin copia referinței formulată de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, la cererea de recurs depusă de Iuri Sorochin împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, pentru informare (f.d.26, vol.II).

Conform art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art.245 alin.(1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 iulie 2021 (f.d.216-223, vol.I).

La materialele cauzei lipsesc înscrisuri, care ar confirma că, instanța de apel a notificat Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” copia dispozitivului deciziei contestate.

Materialele cauzei atestă că, la 14 iulie 2021, prin intermediul poștei electronice avocatmd@mail.ru, Curtea de Apel Chișinău a notificat recurentului Iuri Sorochin copia dispozitivului deciziei recurate (f.d.225, vol.I).

La 17 septembrie 2021, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS8003559103AS, anexat la materialele cauzei (f.d.230, vol.I).

La 17 septembrie 2021, recurentul Iuri Sorochin a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS8003556522AS, anexat la materialele cauzei (f.d.227, vol.I).

La 22 septembrie 2021, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a depus recurs motivat împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani fără modificări (f.d.231-234, vol.I).

La 28 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice a Curții Supreme de Justiție, ulterior, la 29 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice a Curții de Apel Chișinău, Iuri Sorochin a depus recurs motivat împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel

și a hotărârii instanței de fond în partea mărimii prejudiciului acordat și în partea eliberării pașaportului, cu admiterea integrală a acțiunii înaintată (f.d.249-250, vol.I, 2-2 verso, vol.II).

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs constată că doar Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a depus recursul cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și recursul depus de Iuri Sorochin sunt inadmisibile, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Ab initio, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a-și expune poziția în privința recursului depus de Iuri Sorochin.

Alineatul (2) al articolului 246 din Codul administrativ prevede la lit.d) că, recursul se declară inadmisibil în special când a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.245 alin.(1).

La rândul său, art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ stipulează că, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art.195 din Codul administrativ potrivit cărora procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art.111 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în

considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că, termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

În conformitate cu art.96 alin.(1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Din dispozițiile art.97 alin.(1) și (3) din Codul administrativ, rezultă că, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Din actele cauzei rezultă cert că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 iulie 2021 (f.d.216-223, vol.I).

Materialele cauzei atestă că, la 14 iulie 2021, Curtea de Apel Chișinău a notificat recurentului Iuri Sorochin copia dispozitivului deciziei recurate, prin intermediul poștei electronice avocat.md@mail.ru (f.d.225, vol.I), prin intermediul căreia a fost expediată și recepționată toată corespondența pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare (f.d.203, 209, vol.I).

La 17 septembrie 2021, recurentul Iuri Sorochin a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS8003556522AS, anexat la materialele cauzei (f.d.227, vol.I).

Distinct se reține că, decizia din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe Portalul Național al Instanțelor: www.instante.justice.md.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată prin poșta electronică se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice.

În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului, data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc.

Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul menționat va cuprinde informații cu privire la aceste inexactități, cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

În speță, mențiuni de eroare tehnică, odată cu expedierea actului judecătoresc la adresa electronică a lui Iuri Sorochin, lipsesc.

Din cele menționate rezultă că, momentul recepționării documentului electronic (dispozitivul deciziei instanței de apel) se va considera momentul intrării acestuia în sistemul informațional - adresa electronică: avocat.md@mail.ru, indicat de destinatar și prin intermediul căreia, la 13 iulie 2021, Iuri Sorochin a solicitat instanței de apel expedierea dispozitivului deciziei recurate.

Cele menționate supra denotă faptul că, termenul de 30 de zile prevăzut la art.245 alin.(1) din Codul administrativ, pentru prezentarea recursului, a început să curgă din data de 15 iulie 2021 (vineri), ziua imediat următoare de la data notificării dispozitivului deciziei a instanței de apel, și care urma să expire la data de 13 august 2021, zi de vineri, inclusiv.

Cu toate acestea, la 28 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice a Curții Supreme de Justiție, și la 29 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice a Curții de Apel Chișinău, Iuri Sorochin a depus recurs motivat împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond în partea mărimii prejudiciului acordat și în partea eliberării pașaportului, cu admiterea integrală a acțiunii înaintată (f.d.249-250, vol.I, 2-2 verso, vol.II).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze, ca fiind relevant în cazul din speță că, în conținutul recursului depus de Iuri Sorochin, la 28 septembrie 2021, sunt indicate motivele de fapt și de drept invocate de ultimul în justificarea poziției, considerente din care acesta urmează a fi apreciat, ca fiind recurs motivat.

Prin urmare, instanța de recurs constată că, recurentul Iuri Sorochin și-a valorificat dreptul procedural de a depune recursul motivat împotriva deciziei instanței de apel, conform art.245 alin.(2) din Codul administrativ, dar nu și conform rigorilor art.245 alin.(1) din Codul administrativ.

Or, materialele cauzei atestă că, recurentul Iuri Sorochin n-a prezentat recursul nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, de la data notificării dispozitivului deciziei.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată cu certitudine că, deși, Iuri Sorochin a depus recursul motivat împotriva deciziei instanței de apel cu respectarea prevederilor art.245 alin.(2) din Codul administrativ, ultimul a omis să inițieze procedura de recurs, neprezentând recursul conform prevederilor art.245 alin.(1) din Codul administrativ, care urma să fie depus la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea dispozitivului deciziei instanței de apel.

Reieșind din circumstanțele relatate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, recurentul Iuri Sorochin, începând cu data de 15 iulie 2021 – până la 13 august 2021 inclusiv, a dispus de suficient timp de a-și valorifica dreptul de a prezenta recursul în interiorul termenului legal prevăzut la art.245 alin.(1) din Codul administrativ.

Subsecvent, instanța de recurs învederează că hotărârile instanțelor judecătorești, pronunțate de judecătorii și de curțile de apel, sunt transferate din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor pe portalul național al instanțelor de judecată, în regim real (pct.7-8 și 17 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.658/30 din 10 octombrie 2017).

Potrivit acestor prevederi, scopul existenței portalului național al instanțelor de judecată îl constituie susținerea unui mediu informațional virtual și accesibil pentru cetățeni. Informațiile publicate pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție includ lista cauzelor fixate pentru judecare, hotărârile instanței de judecată, citațiile în fața instanței și alte informații relevante pentru justițiabili.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că, rolul instanței de judecată este de a aduce la cunoștință persoanei despre emiterea hotărârii judecătorești, iar Iuri Sorochin, fiind cel interesat de soluționarea cauzei în ordine de recurs, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea termenului prevăzut de lege, la caz prin depunerea recursului și prezentării motivării acestuia în conformitate cu art.245 din Codul administrativ. Drept consecință, intervine aplicarea sancțiunii procedurale prevăzută la art.246 alin.(2) lit.d) din Codul administrativ de declarare a recursului inadmisibil.

Conform art.24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art.245 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

La rândul său, art.65 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, statuează că, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Din materialele cauzei, precum și din conținutul recursului depus de Iuri Sorochin, instanța de recurs reține că, ultimul n-a făcut uz de prevederile art.65 alin.(1) și (2) din Codul administrativ și nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art.36 alin.(2) din Codul administrativ, instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv și indiferent al recurentului, care trebuiau să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale. Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ amintește că art.6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac [cauza Bacev vs fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei; Kemp vs Luxembourg; Diaz Ochoa vs Spaniei], în care înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Cu privire la acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat în jurisprudența sa că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Or, aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu v. România, cauza Marckx v. Belgia).

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov vs Ucraina, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul

securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

În atare circumstanțe, declararea recursului depus de Iuri Sorochin, ca fiind inadmisibil este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice. Or, certitudinea legală impusă regulilor de procedură civilă și contencios administrativ, în calitate de condiție sine qua non a unui proces echitabil, vizează atât drepturile recurenților, cât și ale intimaților, astfel încât instanța de judecată nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură civilă în vederea exonerării recurentului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Iuri Sorochin, ca inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține prevederile art.246 alin.(2) din Codul administrativ, care stipulează că recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios

administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și recursul depus de Iuri Sorochin, sunt inadmisibile.

În conformitate cu prevederile art. art.230, 246 alin.(1) și (2) lit.d) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și recursul depus de Iuri Sorochin se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Iurie Bejenaru

Aliona Miron